UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2025*

Ennakkoratkaisupyyntö – Maatalous – Viinialan yhteinen markkinajärjestely – Viinien nimitysten suojaa koskeva yhteisön järjestelmä – Asetus (EY) N:o 1493/1999 – 54 artikla – Määritetyillä alueilla tuotetut laatuviinit (tma-laatuviinit) – Asetus (EY) N:o 479/2008 – 43 artiklan 2 kohta ja 51 artikla – Asetus (EY) N:o 1234/2007 – 118 k artiklan 2 kohta ja 118 s artikla – Asetus (EU) N:o 1308/2013 – 101 artiklan 2 kohta ja 107 artikla – Kansallisessa oikeudessa tunnustettujen tma-laatuviinien suoja unionin oikeuden nojalla – Suojatun viinien nimityksen ja aikaisemman yleisesti tunnetun tavaramerkin, joka sisältää sanan, joka on sama kuin kyseinen nimitys, välinen ristiriita – Harhaanjohtavaksi väitetty nimitys – Siirtymäkauden järjestely – Suojan automaattinen laajentaminen – Suojajärjestelmän täydellisyys – Oikeusvarmuus

Asiassa C-341/24,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Corte suprema di cassazione (ylin yleinen tuomioistuin, Italia) on esittänyt 8.5.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 8.5.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Duca di Salaparuta SpA

vastaan

Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste,

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta,

Baglio Gibellina Srl,

Cantina Giacco Soc. coop. Agricola ja

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola,

jossa asian käsittelyyn osallistuvat

Botte di Vino di VH & C. Snc,

Baglio San Vito Srl, selvitystilassa, ja

Romeo Vini di CZ & C. Sas,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Lycourgos sekä tuomarit S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu-Matei ja N. Fenger (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Duca di Salaparuta SpA, edustajinaan S. de Bosio, R. Vaccarella ja G. Vecchione, avvocati, ja D. Philippe, avocat,

– Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta, Baglio Gibellina Srl ja Madonna del Piraino Soc. coop. agricola, edustajinaan F. Pacciani ja S. Parlatore, avvocati,

– Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajinaan M. Auciello ja M. Di Benedetto, avvocati dello Stato,

– Portugalin hallitus, asiamiehinään P. Barros da Costa, J. Ramos ja A. Ribeiro de Almeida, advogados,

– Euroopan komissio, asiamiehinään L. Di Masi, M. Konstantinidis ja F. Thiran,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.4.2025 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 (EYVL 1999, L 179, s. 1), viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä, asetusten (EY) N:o 1493/1999, (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 3/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2392/86 ja (EY) N:o 1493/1999 kumoamisesta 29.4.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 (EUVL 2008, L 148, s. 1), maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 25.5.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 491/2009 (EUVL 2009, L 154, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1234/2007), ja maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty oikeusriidassa, jossa vastakkain ovat yhtäältä Duca di Salaparuta SpA -niminen yhtiö ja toisaalta Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità alimentare e delle Foreste (maatalous-, elintarvikesuvereniteetti- ja metsäministeriö, Italia), Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta (tarkistetun alkuperänimityksen saaneiden Salaparuta -viinien suojaamista koskeva vapaaehtoinen konsortio, Italia) sekä yhtiöt Baglio Gibellina Srl, Cantina Giacco Soc. coop. agricola, Madonna del Piraino Soc. coop. agricola, Botte di vino di VH & C. snc, Baglio San Vito Srl (selvitystilassa) ja Romeo Vini di CZ & C. Sas ja joka koskee vaatimusta suojatun alkuperänimityksen ”Salaparuta” Euroopan unionin rekisteröinnin peruuttamiseksi ja/tai pätemättömäksi julistamiseksi sekä sanan ”Salaparuta” tunnustamista Italian oikeudessa tarkistetuksi alkuperänimitykseksi, sillä perusteella, että kyseinen suojattu nimitys ja tarkistettu nimitys aiheuttavat riskin ristiriidasta aikaisempien viinejä varten rekisteröityjen yleisesti tunnettujen sellaisten tavaramerkkien kanssa, joiden haltija Duca di Salaparuta on ja jotka sisältävät sanoja, jotka ovat samoja kuin mainitut suojatut nimitykset ja tarkistetut nimitykset.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

Pariisin yleissopimus

3 Teollisoikeuden suojelemista koskeva Pariisin yleissopimus allekirjoitettiin 20.3.1883 Pariisissa, sitä tarkistettiin viimeksi 14.7.1967 Tukholmassa ja muutettiin 28.9.1979 (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, osa 828, nro 11851, s. 305; jäljempänä Pariisin yleissopimus). Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat kyseisen yleissopimuksen sopimuspuolia.

4 Mainitun yleissopimuksen 10 bis artiklassa määrätään seuraavaa:

”1) Liittomaat ovat velvolliset takaamaan niille, jotka ovat jonkin liittomaan kansalaisia, tehokkaan suojan vilpillistä kilpailua vastaan.

2) Vilpillisenä kilpailuna on pidettävä jokaista kilpailutekoa, joka on hyvän liiketavan vastainen.

3) Erityisesti on kiellettävä:

1) kaikki teot, jotka ovat omiaan millaisin keinoin tahansa aiheuttamaan sekaannusta kilpailijan liikelaitoksen, tavaroiden tai teollisen tai kaupallisen toiminnan kanssa;

– –

3) ilmoitukset tai väitteet, joiden käyttö liiketoiminnassa on omiaan johtamaan yleisön harhaan tavaroiden laadun, valmistustavan, ominaisuuksien, käyttökelpoisuuden tai paljouden suhteen.”

Madridin sopimus

5 Väärien tai harhaanjohtavien alkuperämerkintöjen torjumisesta 14.4.1891 tehdyn Madridin sopimuksen, sellaisena kuin se on viimeksi tarkistettuna Tukholmassa 14.7.1967 (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 828, nro 11848, s. 163) (jäljempänä Madridin sopimus), 3 a artiklassa määrätään seuraavaa:

”Maat, joihin [Madridin yleissopimusta] sovelletaan, sitoutuvat samoin tuotteiden myynnin, esilläpidon tai tarjoamisen yhteydessä kieltämään kaikkien sellaisten merkintöjen käytön, jotka ovat luonteeltaan mainontaa ja ovat omiaan johtamaan yleisöä harhaan tuotteiden alkuperän osalta, kun niitä lisätään viineihin liittyviin tunnuksiin, ilmoituksiin, laskuihin, kortteihin tai liikekirjeisiin tai asiakirjoihin taikka muunkaltaiseen kaupalliseen viestintään.”

TRIPS-sopimus

6 Sopimus teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (jäljempänä TRIPS-sopimus) muodostaa Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteen 1 C; mainittu perustamissopimus allekirjoitettiin Marrakechissa 15.4.1994 ja hyväksyttiin Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986-1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL 1994, L 336, s. 1). WTO:n jäsenet, mukaan lukien kaikki unionin jäsenvaltiot ja unioni itse, ovat TRIPS-sopimuksen sopimuspuolia.

7 TRIPS-sopimuksen 2 artiklan, joka sisältyy sopimuksen I osaan, 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tämän sopimuksen II, III ja IV osien osalta jäsenten tulee mukauttaa lainsäädäntönsä [Pariisin yleissopimuksen] 1-12 ja 19 artiklan mukaiseksi.”

8 Kyseisen sopimuksen 22 artiklan, joka kuuluu kyseisen sopimuksen II osaan, 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Maantieteellisillä merkinnöillä tarkoitetaan tässä sopimuksessa merkintöjä, jotka osoittavat tavaran olevan peräisin tietyn jäsenen alueelta tai tietyltä seudulta taikka paikkakunnalta tuolla alueella, ja tavaran tunnettu laatu, maine tai muu luonteenpiirre liittyy olennaisella tavalla sen maantieteelliseen alkuperään.”

Unionin oikeus

Asetus N:o 1493/1999

9 Asetuksen N:o 1493/1999 52 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jos jäsenvaltio käyttää määritellyn alueen nimeä tma-laatuviinin tai tma-laatuviiniksi jalostettavan viinin kuvauksessa, nimeä ei saa käyttää sellaisten viinialan tuotteiden kuvaukseen, joita ei ole tuotettu kyseisellä alueella, eikä sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joita ei kuvata kyseisellä nimellä asiaa koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti. – –

– – ”

10 Kyseisen asetuksen 54 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Määritellyillä alueilla tuotetuilla laatuviineillä (tma-laatuviinit) tarkoitetaan viinejä, jotka ovat tämän osaston ja asiaa koskevien yhteisön ja jäsenvaltioiden säännösten mukaisia.

– –

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava [Euroopan] komissiolle viipymättä luettelo hyväksymistään tma-laatuviineistä ja mainittava kunkin tma-laatuviinin osalta niiden tuotantoa ja valmistusta koskevat kansalliset säännökset.

5. Komissio julkaisee tämän luettelon Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä, C-sarjassa.”

11 Mainitun asetuksen liitteessä VII olevassa F kohdassa, jonka otsikko oli ”Merkit”, säädettiin seuraavaa:

” – –

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdasta poiketen sellaisen viinille tai rypäleen puristemehulle rekisteröidyn merkin haltija, joka on samanlainen

– määriteltyä aluetta pienemmän, tma-laatuviinin kuvauksessa käytetyn maantieteellisen yksikön nimen kanssa, tai

– maantieteellisellä kuvauksella varustetun pöytäviinin kuvauksessa käytetyn maantieteellisen yksikön nimen kanssa, tai

– maantieteellisellä kuvauksella varustetun tuontiviinin nimen kanssa,

voi, vaikkei hänellä olisi oikeutta tähän nimeen 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, jatkaa tämän merkin käyttöä 31 päivään joulukuuta 2002, jos kyseinen merkki:

a) on rekisteröity viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1985 jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimesta rekisteröinnin aikana voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti; ja

b) on tosiasiallisesti ollut käytössä tauotta rekisteröinnistä 31 päivään joulukuuta 1986 tai, jos tämä on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 1984, ainakin kyseiseen päivään asti.

Lisäksi sellaisen viinin tai rypäleen puristemehun rekisteröidyn ja tunnetun merkin joka sisältää samoja sanoja kuin määritellyn alueen tai määriteltyä aluetta pienemmän maantieteellisen yksikön nimi, haltija, voi, vaikka hän ei olisi oikeutettu tähän nimeen 1 kohdan mukaisesti, jatkaa tämän merkin käyttöä, jos se liittyy alkuperäisen haltijansa tai alkuperäisen antajansa ominaislaatuun sillä edellytyksellä, että merkki on rekisteröity vähintään 25 vuotta ennen kuin tuottajajäsenvaltio on virallisesti tunnustanut kyseisen maantieteellisen nimen asianomaisten yhteisön säännösten mukaisesti tma-laatuviinien osalta ja jos merkki on tosiasiallisesti ollut käytössä tauotta. | Ensimmäisen ja toisen alakohdan edellytykset täyttäviä merkkejä ei voida käyttää tma-laatuviinin tai pöytäviinin kuvauksessa käytettyjen maantieteellisten yksiköiden nimien vastaisesti.

– –”

Asetus N:o 479/2008

12 Asetus N:o 1493/2008 kumottiin asetuksella N:o 479/2008. Viimeksi mainitun asetuksen 129 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaan sen III osaston IV lukua sovellettiin 1.8.2009 alkaen, jollei kyseisen asetuksen 113 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettavassa asetuksessa toisin säädetä

13 Asetuksen N:o 479/2008 viidennessä perustelukappaleessa todettiin, että ”yhteisön viinialan järjestelmä on asianmukaista muuttaa perusteellisesti”.

14 Kyseisen asetuksen johdanto-osan 36 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”Uutta tarkastelumenettelyä ei pitäisi oikeusvarmuuden vuoksi soveltaa yhteisössä nykyisin voimassa oleviin alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi kuitenkin annettava komissiolle tiedoksi perustiedot ja säännökset, joiden perusteella tällaiset nimitykset ja merkinnät on hyväksytty kansallisella tasolla, ja jollei näitä tietoja toimiteta, alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä voisi menettää suojansa. Nykyisten alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen peruuttamisen olisi oikeusvarmuuden vuoksi oltava rajoitettua.”

15 Mainitun asetuksen 43 artiklan, jonka otsikko oli ”Suojan epäämisperusteet”, 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.”

16 Kyseisen asetuksen 46 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Komissio perustaa ja ylläpitää viinien suojattujen alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen sähköistä rekisteriä, joka on yleisölle avoin.”

17 Asetuksen N:o 479/2008 50 artiklassa, jonka otsikko oli ”Peruuttaminen”, säädettiin seuraavaa:

”Komission aloitteesta tai jäsenvaltion, kolmannen maan tai luonnollisen tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, voidaan päättää 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

_ _ ”

18 Kyseisen asetuksen 51 artiklassa, jonka otsikko oli ”Nykyiset suojatut viinien nimitykset”, säädettiin seuraavaa:

”1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen [N:o 1493/1999] 51 ja 54 artiklan ja [neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta 28.2.2002 annetun komission] asetuksen (EY) N:o 753/2002 [(EYVL 2002, L 118, s. 1)] 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 46 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

– –

4. Edellä olevaa 50 artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komission aloitteesta voidaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka päättää 113 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun olemassa olevan suojatun viinin nimityksen suoja, jos se ei ole 34 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.”

19 Asetus N:o 479/2008 kumottiin 1.8.2009 alkaen maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta 25.5.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 491/2009 (EUVL L 154, s. 1).

20 Asetuksen N:o 491/2009 3 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että viittauksia kumottuun asetukseen eli asetukseen N:o 479/2008 pidetään viittauksina asetukseen N:o 1234/2007 sen liitteessä XXII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Asetus N:o 1234/2007

21 Asetukseen N:o 1234/2007 sisällytettiin näin asetuksen N:o 491/2009 mukaisesti 1.8.2009 alkaen asetus N:o 479/2008.

22 Asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklan, jonka otsikko oli ”Suojan epäämisperusteet”, 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.”

23 Kyseisen asetuksen 118 n artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä.”

24 Asetuksen 118 r artiklassa, jonka otsikko oli ”Peruuttaminen”, säädettiin seuraavaa:

”Komissio voi – – päättää – – peruuttaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojan, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

– – ”

25 Asetuksen 118 s artiklassa, jonka otsikko oli ”Nykyiset suojatut viinien nimitykset”, säädettiin seuraavaa:

” 1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen [N:o 1493/1999] 51 ja 54 artiklan ja asetuksen [N:o 753/2002] 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 118 n artiklassa säädettyyn rekisteriin.

– –

4. Edellä olevaa 118 r artiklaa ei sovelleta 1 kohdassa tarkoitettuihin olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka päättää 195 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen peruuttaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun olemassa olevan suojatun viinin nimityksen suojan, jos se ei ole 118 b artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.”

Asetus N:o 1308/2013

26 Asetuksen N:o 1308/2013 230 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan asetus N:o 1234/2007 kumotaan lukuun ottamatta sen säännöksiä, joita sovelletaan edelleen asetuksen N:o 1308/2013 230 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sekä 2 ja 3 kohdan nojalla. Kyseisen asetuksen 232 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee, että sitä sovelletaan 1.1.2014 alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisessä 232 artiklassa säädettyjen erityissäännösten soveltamista.

27 Asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.”

28 Kyseisen asetuksen 104 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä. – –”

29 Mainitun asetuksen 106 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

– –”

30 Mainitun asetuksen 107 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Viinien nimitykset, joita tarkoitetaan neuvoston asetuksen [N:o 1493/1999] 51 ja 54 artiklassa ja komission asetuksen [N:o 753/2002] 28 artiklassa, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 104 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

– –

3. Edellä olevaa 106 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla peruutetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nykyisen suojatun viinin nimityksen suoja, jos se ei ole 93 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

_ _”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

31 Duca di Salaparuta on Sisiliaan (Italia) sijoittautunut viinialan yhtiö, joka on useiden kansallisten tavaramerkkien ja unionin tavaramerkkien haltija; näistä monet sisältävät sanan ”Salaparuta”.

32 Merkki ”Salaparuta” rekisteröitiin 13.7.1989 kansalliseksi tavaramerkiksi (nro 511337). Kyseinen merkki rekisteröitiin 25.10.2000 myös EU-tavaramerkiksi tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten (alkoholijuomat). Nämä tavaramerkit on sittemmin uusittu.

33 Salaparuta-tavaramerkillä varustettujen viinien markkinointi ei liity Sisiliassa sijaitsevaan Salaparutan kuntaan (Italia). Duca di Salaparuta on nimittäin sijoittautunut kyseisen kunnan ulkopuolelle, eivätkä käytetyt rypäleet ole peräisin sieltä.

34 Salaparuta-viinien tarkistetun alkuperänimityksen tunnustamismenettelystä ja sitä vastaavan tuote-eritelmän hyväksymisestä 8.2.2006 annetulla asetuksella (Decreto – Riconoscimento della denominazione di origine controllata dei vini ”Salaparuta” e approvazione del relativo disciplinare di produzione; GURI nro 42, 20.2.2006), tunnustettiin kansallisella tasolla tarkistettu alkuperänimitys Salaparuta, jolla pyritään nimeämään ja suojaamaan joukko Sisiliassa Salaparutan kunnan alueella sijaitsevista viinitarhoista peräisin olevista rypäleistä valmistettuja viinejä.

35 Näiden viinien suoja laajennettiin myöhemmin unionin tasolle. Unionin tuomioistuimen hallussa olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee erityisesti, että komissio julkaisi 8.8.2009 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EUVL 2009, C 187, s. 1) asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 kohdan mukaisesti luettelon tma-laatuviineistä, joka sisälsi tarkistetun alkuperänimityksen Salaparuta, ja että kyseinen tarkistettu alkuperänimitys merkittiin 1.8.2009 alkaen viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköiseen rekisteriin suojattuna alkuperänimityksenä PDO-IT-A0795 (jäljempänä suojattu alkuperänimitys Salaparuta).

36 Duca di Salaparuta nosti 8.2.2016 Tribunale di Milanossa (Milanon alioikeus, Italia) kanteen, jossa se vaati muun muassa suojatun alkuperänimityksen Salaparuta ja tarkistetun alkuperänimityksen Salaparuta julistamista mitättömäksi tai pätemättömäksi sillä perusteella, että nämä nimitykset ovat harhaanjohtavia ja joka tapauksessa ne ovat ristiriidassa Salaparuta-tavaramerkin kanssa – tämä on rekisteröity viiniä varten ja sisältää sanan, joka on sama kuin mainitut nimitykset – sekä muiden sellaisten tavaramerkkien kanssa, joiden haltija kyseinen yhtiö on ja jotka sisältävät tämän saman sanan ja joita se pitää yleisesti tunnettuina.

37 Kyseinen tuomioistuin hylkäsi kanteen 16.2.2021 antamallaan tuomiolla sillä perusteella, että suojatun nimityksen Salaparuta ja aikaisemman samannimisen tavaramerkin välinen ristiriita oli ratkaistava sen säännön perusteella, jonka mukaan suojattu nimitys on ensisijainen kyseiseen tavaramerkkiin nähden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun tavaramerkin haltijan mahdollisuutta jatkaa sen käyttöä tietyin edellytyksin.

38 Duca di Salaparuta SpA valitti kyseisestä tuomiosta Corte d'appello di Milanoon (Milanon ylioikeus, Italia), joka pysytti ensimmäisessä oikeusasteessa annetun tuomion 5.5.2023 antamallaan tuomiolla. Kyseinen tuomioistuin katsoi, että viinien nimityksille, jotka oli suojattu asetuksen N:o 1493/1999 säännösten nojalla, oli automaattisesti myönnetty suoja tunnustamalla suojattu alkuperänimitys unionin tasolla. Mainittu tuomioistuin katsoi, että tarkistetun alkuperänimityksen Salaparuta ja aikaisemman tavaramerkin, joka sisältää sanan, joka on sama kuin kyseinen nimitys, välinen ristiriita oli ratkaistava asetuksen N:o 1493/1999 ja erityisesti sen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan b alakohdan perusteella; kyseinen säännös oli voimassa ajankohtana, jona kyseinen suojattu viinien nimitys tunnustettiin kansallisella tasolla. Kyseisessä liitteessä nimittäin vahvistettiin kriteeri, joka koski suojatun nimityksen ensisijaisuutta tähän tavaramerkkiin nähden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tavaramerkin haltijan mahdollisuutta jatkaa tietyin edellytyksin kyseisen tavaramerkin käyttöä.

39 Duca di Salaparuta teki tästä tuomiosta kassaatiovalituksen Corte suprema di cassazioneen (ylin yleinen tuomioistuin, Italia), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, ja väitti, ettei asetuksessa N:o 1493/1999 säännellä tällaisia ristiriitoja.

40 Duca di Salaparuta väittää tältä osin, että toisin kuin ylioikeus on katsonut, suojatun alkuperänimityksen Salaparuta julkaisemisella on korvattu samanniminen tarkistettu alkuperänimitys. Koska suojattu alkuperänimitys Salaparuta on kuitenkin tosiasiallisesti merkitty E-Bacchus-rekisteriin 1.8.2009, on sovellettava asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohtaa tai asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklaa taikka asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohtaa. Näissä säännöksissä suljetaan pois nimityksen suoja silloin, kun kuluttajia voitaisiin aikaisemman tavaramerkin maineen ja tunnettuuden vuoksi johtaa harhaan kyseessä olevan viinin tunnistamisessa. Lisäksi se väittää, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt edellytykset, se ei voi käyttää Salaparuta-tavaramerkkiä, jonka haltija se on, vaikka sovellettaisiinkin tässä säännöksessä säädettyä rinnakkaiseloa koskevaa järjestelmää.

41 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että on määritettävä suojajärjestelmä, jota sovelletaan tilanteessa, jolle on ominaista ristiriita yhtäältä vuonna 1989 rekisteröityjen yleisesti tunnettujen tavaramerkkien ja toisaalta vuonna 2006 kansallisesti suojatun viinien nimityksen, joka sisältää näiden tavaramerkkien sisältämän sanan kanssa samanlaisen sanan ja joka on sittemmin julkaistu ja rekisteröity unionissa vuonna 2009, välillä.

42 Kyseinen tuomioistuin pohtii tältä osin, onko katsottava, että tarkistetulla alkuperänimityksellä Salaparuta on edelleen vaikutuksia ja että näin ollen sovelletaan asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisen alakohdan säännöksiä, vai onko päinvastoin katsottava, että kyseinen kansallinen suoja on korvattu suojatun alkuperänimityksen Salaparuta tunnustamisella unionissa niin, että olisi sovellettava asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohdan säännöksiä tai asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklan tai asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohdan vastaavia säännöksiä, jotka koskevat nimityksen suojan epäämisperusteita tilanteessa, jossa kyseinen suoja voi aikaisemman tavaramerkin maineen ja tunnettuuden vuoksi johtaa kuluttajaa harhaan kyseessä olevan viinin tunnistamisessa.

43 Toiseksi siinä tapauksessa, että asetusta N:o 1493/1999 sovellettaisiin, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, onko kyseisessä asetuksessa säädetty suojajärjestelmä luonteeltaan täydellinen siten, että se kattaa kaikki tilanteet, joissa eri merkkejä ja muun muassa suojattuja viinien nimityksiä käytetään rinnakkain, vai voidaanko yleisesti tunnetun viinin tavaramerkin ja

myöhemmin myönnetyn suojatun nimityksen, joka sisältää saman sanan kuin kyseinen tavaramerkki, välinen ristiriita ratkaista sen yleisen periaatteen perusteella, jonka mukaan erottamiskykyiset merkit eivät saa olla harhaanjohtavia.

44 Tässä tilanteessa Corte suprema di cassazione on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

” 1) Sovelletaanko viinialalla ennen asetusta N:o 1234/2007, joka on sittemmin korvattu asetuksella N:o 1308/2013, olemassa olleiden nimitysten suojattua alkuperänimitystä ja suojattua maantieteellistä merkintää koskeviin rekisteröinteihin – erityisesti 8.8.2009 rekisteröityyn suojattuun alkuperänimitykseen ”Salaparuta” –, siltä osin kuin kyse on hylkäysperusteesta, joka johtuu aikaisemmasta tavaramerkistä, joka maineensa ja tunnettavuutensa vuoksi voi tehdä kyseisestä suojatusta alkuperänimityksestä tai suojatusta maantieteellisestä merkinnästä harhaanjohtavan (’suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa’), asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan [2 kohtaa], oikeammin asetuksen N:o 1234/2007 118 k [artiklaa] (sittemmin asetuksen N:o [1308]/2013 101 artiklan [2 kohtaa]), jonka mukaan nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos se saattaa johtaa kuluttajaa harhaan ’tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi’, vai onko niin, ettei edellä mainittua oikeussääntöä voida soveltaa nimityksiin, jotka saivat jo kansallista suojaa ennen unionin laajuista rekisteröintiä, oikeusvarmuuden periaatteen nojalla (unionin tuomioistuimen tuomio 22.12.2010, Bavaria, C 120/08, EU:C:2010:798), jonka mukaan kaikkia tosiseikkoja tavallisesti arvioidaan niiden aikaisten oikeussääntöjen perusteella, ellei toisin nimenomaisesti ilmoiteta, mistä seuraa, että on sovellettava aiempaa lainsäädäntöä eli asetusta N:o 1493/1999 ja että alkuperänimityksen ja aiemman tavaramerkin välinen konflikti on ratkaistava sen perusteella, mitä mainitun asetuksen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan b alakohdassa säädetään?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella todetaan, että nyt tarkasteltavaan tosiseikastoon on sovellettava asetusta N:o 1493/1999, sääntelekö kyseisen asetuksen liitteessä [VII oleva] F [kohta], jossa säädetään konfliktista, jossa jonkin viinin tai rypäleen puristemehun rekisteröity tavaramerkki on samanlainen kuin jonkin viinin suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä, tyhjentävästi kaikkia tilanteita, joissa erilaiset merkit voivat olla olemassa rinnakkain ja joissa viinien nimitykset voivat saada suojaa, vai jääkö jäljelle kuitenkin mahdollisuus, että myöhemmät suojatut alkuperänimitykset tai suojatut maantieteelliset merkinnät ovat pätemättömiä tai jäävät vaille suojaa, jos kyseinen maantieteellinen merkintä voi johtaa yleisöä harhaan viinin tunnistamisessa aikaisemman tavaramerkin maineen vuoksi, sen yleisen periaatteen nojalla, jonka mukaan erottamiskykyiset merkit eivät saa olla harhaanjohtavia?”

Asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskeva pyyntö

45 Duca di Salapruta pyysi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 14.4.2025 ja 28.4.2025 jättämillään asiakirjoilla, että asian käsittelyn suullinen vaihe määrättäisiin aloitettavaksi uudelleen unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 83 artiklan mukaisesti.

46 Se väittää pyyntönsä tueksi yhtäältä, että julkisasiamies tukeutui ratkaisuehdotuksessaan virheellisiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin vastatakseen esitettyihin kysymyksiin ja esitti näin ollen argumentteja, joista asianosaisilla ei ole ollut tilaisuutta lausua. Toisaalta Duca di

Salaparuta väittää, että sillä, ettei unionin tuomioistuimessa ole järjestetty istuntoa asianosaisten kuulemiseksi Duca di Salaparutan tätä koskevasta pyynnöstä huolimatta, loukataan sen Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa vahvistettua oikeutta julkiseen oikeudenkäyntiin.

47 Työjärjestyksensä 83 artiklan mukaan unionin tuomioistuin voi julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa määrätä asian käsittelyn suullisen vaiheen aloitettavaksi uudelleen erityisesti, jos se katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos asianosainen on suullisen vaiheen päättyneeksi julistamisen jälkeen vedonnut uuteen seikkaan, joka voi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun, taikka jos asia on ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisella tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetulla osapuolella ei ole ollut tilaisuutta lausua.

48 Tältä osin on kuitenkin todettava, että julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen sisältö ei voi sellaisenaan olla tällainen uusi seikka, sillä muuten asianosaiset voisivat tällaiseen seikkaan vetoamalla vastata ratkaisuehdotukseen. Asianosaiset eivät kuitenkaan voi lausua julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksesta. Unionin tuomioistuimella on ollut tilaisuus korostaa, että SEUT 252 artiklan mukaan julkisasiamiehen tehtävänä on täysin puolueettomana ja riippumattomana esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat hänen myötävaikutustaan, avustaakseen unionin tuomioistuinta tehtävässään huolehtia siitä, että perussopimusten tulkitsemisessa ja soveltamisessa noudatetaan lakia. Kyseisen perussäännön 20 artiklan neljännen kohdan ja työjärjestyksen 82 artiklan 3 kohdan nojalla asian käsittelyn suullinen vaihe päättyy julkisasiamiehen esitettyä ratkaisuehdotuksensa. Koska ratkaisuehdotus annetaan asianosaisten näkemystenvaihdon jälkeen, se aloittaa unionin tuomioistuimen neuvotteluvaiheen. Kyse ei siis ole tuomareille tai asianosaisille tarkoitetusta lausunnosta, joka olisi peräisin unionin tuomioistuimen ulkopuoliselta viranomaiselta, vaan toimielimen jäsenen omasta perustellusta ja julkisesti ilmaistusta mielipiteestä (tuomio 8.5.2025, Beevers Kaas, C-581/23, EU:C:2025:323, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Nyt käsiteltävässä asiassa yhtäältä unionin tuomioistuin toteaa julkisasiamiestä kuultuaan, ettei Duca di Salaparutan esittämistä seikoista ilmene mitään uutta seikkaa, joka voisi olennaisesti vaikuttaa sen käsiteltävänä olevassa asiassa antamaan ratkaisuun, eikä tätä asiaa ole ratkaistava sellaisella perusteella, josta asianosaisilla tai Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuilla osapuolilla ei ole ollut tilaisuutta lausua. Duca di Salaparuta arvostelee todellisuudessa julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen tiettyjen kohtien perusteltavuutta, mikä ei voi pätevästi oikeuttaa sen pyyntöä asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamisesta. Lisäksi unionin tuomioistuimella on asian käsittelyn kirjallisen ja suullisen vaiheen päätteeksi kaikki tarvittavat tiedot, joten sillä on riittävät tiedot asian ratkaisemiseksi.

50 Toisaalta on huomautettava, ettei ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kappaleessa eikä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa aseteta ehdotonta velvollisuutta järjestää julkinen istunto, eikä niissä välttämättä edellytetä suullista käsittelyä kaikissa menettelyissä. Näin on erityisesti silloin, kun asiassa ei ole tullut esille tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja koskevia kysymyksiä, joita ei voitaisi ratkaista asianmukaisesti asiakirja-aineiston ja asianosaisten kirjallisten huomautusten perusteella. Työjärjestyksen 76 artiklan 2 kohdassa määrätään nimenomaisesti, että unionin tuomioistuin voi päättää, ettei istuntoa pidetä asianosaisten kuulemiseksi, jos se katsoo asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa jätettyjen kirjelmien tai huomautusten perusteella, että sillä on riittävät tiedot asian

ratkaisemista varten (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2021, Euro Box Promotion ym., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 ja C-840/19, EU:C:2021:1034, 123 ja 124 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Edellä todetun perusteella asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskevaa pyyntöä ei siis hyväksytä.

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

52 Italian hallitus kyseenalaistaa kansallisten tuomioistuinten toimivallan ratkaista oikeusriita, jossa on kyse unionin toimen pätevyydestä, ja väittää, että siltä osin kuin Duca di Salaparuta vaatii unionin toimen muodostavan suojatun alkuperänimityksen Salaparuta rekisteröinnin peruuttamista tai pätemättömäksi julistamista, toimivalta peruuttaa tällainen rekisteröinti kuuluu SEUT 263 artiklan nojalla unionin tuomioistuimille.

53 Kyseinen hallitus väittää lisäksi, ettei tarkistettua alkuperänimitystä Salaparuta ole koskaan riitautettu kansallisissa tuomioistuimissa, vaikka Duca di Salaparutalle ilmoitettiin kansallisesta tunnustamismenettelystä ja sitä kehotettiin esittämään huomautuksensa tässä yhteydessä.

54 Tästä seuraa, että näillä väitteillä pyritään lähinnä kyseenalaistamaan ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen.

55 Tältä osin on todettava yhtäältä, että suojattujen viinien nimitysten luettelon julkaisemista Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla samoin kuin viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköiseen rekisteriin kirjaamista asetuksen N:o 479/2008 51 artiklan 1 kohdan nojalla ei voida – kun otetaan huomioon suojattujen viinien nimitysten suojan automaattinen luonne – pitää sellaisena, että niillä olisi oikeusvaikutuksia ja että ne olisivat näin ollen SEUT 263 artiklassa tarkoitettuja kannekelpoisia toimia.

56 Unionin tuomioistuin on nimittäin katsonut, että asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 5 kohdan mukaan sillä, että komissio on merkinnyt viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköiseen rekisteriin jäsenvaltioiden ennen 1.8.2009 alkuperänimityksinä suojaamat viinien nimitykset, ei voida katsoa olevan kannekelpoisille toimille tyypillisiä sitovia oikeusvaikutuksia (ks. vastaavasti tuomio 13.2.2014, Unkari v. komissio, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 63 kohta).

57 Näin ollen Duca di Salaparutaa ei voida moittia siitä, ettei se ole nostanut kannetta suojatusta alkuperänimityksestä Salaparuta suoraan unionin tuomioistuimissa.

58 Lisäksi on huomautettava, että – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 41 kohdassa – ennakkoratkaisupyyntö perustuu tuomioistuinten väliseen vuoropuheluun, jonka käynnistyminen riippuu kokonaisuudessaan siitä arvioinnista, jonka kansallinen tuomioistuin tekee mainitun ennakkoratkaisupyynnön merkityksellisyydestä ja tarpeellisuudesta (tuomio 12.2.2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 16.7.2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Vaikka on totta, että ainoastaan unionin tuomioistuin voi julistaa pätemättömäksi unionin toimielinten toimen, on kuitenkin niin, että nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää tulkintaa koskevan ennakkoratkaisupyyntönsä yhteydessä unionin

tuomioistuinta vain vahvistamaan unionin oikeussäännöt, joita sovelletaan mahdolliseen ristiriitaan suojatun viinin nimityksen ja sellaisen viinille rekisteröidyn laajalti tunnetun tavaramerkin välillä, joka sisältää sanan, joka on sama kuin kyseinen nimitys.

59 Toisaalta on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen eikä unionin tuomioistuimen tehtävänä arvioida, mikä vaikutus pääasiaan on sillä, että Duca di Salaparuta ei mahdollisesti ole riitauttanut tarkistetun alkuperänimityksen Salaparuta tunnustamista ajankohtana, jona nimitys myönnettiin. Tällainen riitauttamatta jättäminen ei missään tapauksessa voi estää ennakkoratkaisua pyytänyttä tuomioistuinta saattamasta asiaa unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi tulkintaa koskevan ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä tämän tuomion edellisessä kohdassa tarkoitetun kaltaiseen ristiriitaan sovellettavien unionin oikeussääntöjen määrittämiseksi.

60 Edellä esitetystä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

61 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, jotka on tutkittava yhdessä, onko asetuksen N:o 479/2008 51 artiklaa, asetuksen N:o 1234/2007 118 s artiklaa ja asetuksen N:o 1308/2013 107 artiklaa tulkittava siten, että asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohtaa, asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklaa ja asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohtaa sovelletaan asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan mukaisesti suojatun viinien nimityksen ja viinejä varten rekisteröityjen aikaisempien yleisesti tunnettujen tavaramerkkien, jotka sisältävät sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen nimitys, väliseen ristiriitaan, vai onko tämä ristiriita ratkaistava yksinomaan viimeksi mainitun asetuksen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisen alakohdan perusteella.

62 Aluksi on todettava, että asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 1 kohdassa tma-laatuviinit määriteltiin kyseisen asetuksen VI osaston säännösten ja asiaa koskevien yhteisön ja kansallisten säännösten mukaisiksi viineiksi.

63 Mainitun asetuksen 54 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädettiin kansallisessa oikeudessa tunnustettujen tma-laatuviinien unionin oikeuden mukaisesta suojasta. Erityisesti kyseisen asetuksen 54 artiklan 4 kohdassa säädettiin, että jäsenvaltiot toimittavat komissiolle viipymättä luettelon hyväksymistään tma-laatuviineistä ja mainitsevat kunkin tma-laatuviinin osalta niiden tuotantoa ja valmistusta koskevat kansalliset säännökset. Kyseisen 54 artiklan 5 kohdan mukaan komission oli julkaistava kyseinen luettelo Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa.

64 Nyt käsiteltävässä asiassa tarkistettu alkuperänimitys Salaparuta kuuluu asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tma-laatuviinien luokkaan. Kuten unionin tuomioistuimen hallussa olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, näiden viinien luettelo annettiin tiedoksi komissiolle ja julkaistiin 8.8.2009 kyseisen asetuksen 54 artiklan 5 kohdan mukaisesti Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa suojattuna alkuperänimityksenä Salaparuta (EUVL 2009, C 187, s. 1).

65 Asetuksen N:o 1493/1999 52 artiklan 1 kohdan mukaan tma-laatuviinille osoitetun alueen nimeä ei saa käyttää sellaisten viinialan tuotteiden kuvaukseen, joita ei ole tuotettu kyseisellä alueella, eikä sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joita ei kuvata kyseisellä nimellä asiaa koskevien yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti. Näin oli myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio oli muun

muassa antanut tma-laatuviinille kunnan nimen. Tässä säännöksessä vahvistettiin siten sääntö, jonka tarkoituksena oli suojata maantieteellisiä nimityksiä siltä, että ne muodostavia sanoja käytetään muissa merkeissä.

66 Tällaisen suojatun nimityksen ja aikaisemman yleisesti tunnetun tavaramerkin, joka sisältää sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen nimitys, välisestä mahdollisesta ristiriidasta on todettava, että asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettiin, että tällainen ristiriita voidaan ratkaista soveltamalla kyseisen nimityksen ja kyseisen tavaramerkin rinnakkaiseloa koskevaa järjestelmää.

67 Tästä säännöksestä seurasi erityisesti, että sellaisen viinin tai rypäleen puristemehun rekisteröidyn ja tunnetun tavaramerkin, joka sisältää sanoja, jotka ovat samoja kuin määritellyn alueen nimi, haltija saattoi jatkaa kyseisen tavaramerkin käyttöä, jos se liittyi alkuperäisen haltijansa tai nimen alkuperäisen antajan ominaislaatuun, sillä edellytyksellä, että tavaramerkki oli rekisteröity vähintään 25 vuotta ennen kuin tuottajajäsenvaltio oli virallisesti tunnustanut kyseisen maantieteellisen nimen asianomaisten yhteisön säännösten mukaisesti tma-laatuviinien osalta ja jos tavaramerkki oli tosiasiallisesti ollut käytössä tauotta. Lisäksi asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa täsmennettiin, että näiden tavaramerkkien perusteella ei voitu vastustaa muun muassa tma-laatuviinin nimityksessä käytettyjen maantieteellisten yksiköiden nimien käyttöä.

68 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa vahvistettiin suojatun viinin nimityksen etusija niihin aikaisempiin yleisesti tunnettuihin tavaramerkkeihin nähden, jotka sisälsivät sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen nimitys, sallimalla tällaisten tavaramerkkien käytön jatkaminen edellyttäen, että tässä säännöksessä säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

69 Koska nyt käsiteltävässä asiassa – kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee – tarkistettu alkuperänimitys Salaparuta tunnustettiin 8.2.2006 eli asetuksen N:o 1493/1999 ollessa voimassa ja koska kyseinen suojattu viinien nimitys vastasi kyseisen asetuksen 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tma-laatuviinejä, tällaisen nimityksen ja viinejä varten rekisteröityjen aikaisempien yleisesti tunnettujen tavaramerkkien, jotka sisältävät sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen nimitys, välinen ristiriita on ratkaistava kyseisen asetuksen säännösten ja erityisesti sen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan perusteella. Tällaista päätelmää tukee lisäksi nimenomainen viittaus saman asetuksen 54 artiklan 4 ja 5 kohtaan annettaessa tarkistettu alkuperänimitys Salaparuta tiedoksi ja julkaistaessa se Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä tämän tuomion 64 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

70 Duca di Salaparuta on kuitenkin vedonnut kansallisissa tuomioistuimissa ja unionin tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohdan, asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklan tai asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohdan soveltamiseen. Se katsoo nimittäin, että koska suojatun alkuperänimityksen Salaparuta uusi rekisteröinti julkaistiin 8.8.2009, pääasiassa kyseessä olevaan ristiriitaan sovelletaan juuri näitä uusia sääntöjä. Tässä tilanteessa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta, mikä vaikutus näillä säännöksillä on tällaisen ristiriidan ratkaisemiseen.

71 Tältä osin on aluksi todettava, että tämän tuomion edellisessä kohdassa mainituilla kolmella säännöksellä unionin lainsäätäjä on säätänyt, että nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan kyseisen viinin tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

72 Lisäksi on huomautettava, että – kuten asetuksen N:o 479/2008 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa todetaan – unionin viinialan järjestelmää muutettiin perusteellisesti kyseisellä asetuksella muun muassa viinien laatuun liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi. Kyseisellä asetuksella muutettiin asetusta N:o 1493/1999 ja kumottiin se, ja asetusta sovellettiin 1.8.2009 alkaen.

73 Vaikka tässä uudessa nimitysten suojajärjestelmässä kaikki viinien nimityksen suojaa koskevat hakemukset tutkitaan perusteellisesti kahdessa vaiheessa eli kansallisella tasolla ja sen jälkeen unionin tasolla, komissiolla on todellinen päätösvalta, jonka nojalla se voi joko myöntää alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle suojan tai evätä sen (ks. vastaavasti tuomio 13.2.2014, Unkari v. komissio, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 74 kohta), tämä ei sitä vastoin päde viinien nimityksiin, jotka on jo suojattu asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan nojalla.

74 Viimeksi mainitun säännöksen mukaisesti jäsenvaltiot ovat nimittäin toimittaneet komissiolle luettelon hyväksymistään tma-laatuviineistä ja maininneet kunkin niistä osalta niiden tuotantoa ja valmistusta koskevat kansalliset säännökset. Tämän jälkeen komissio ainoastaan julkaisi kyseisen asetuksen 54 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja ilman mitään lisätutkimuksia kyseisen luettelon Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa.

75 Asetuksen N:o 479/2008 51 artiklan 1 kohdassa säädetyn siirtymäjärjestelmän mukaan asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan mukaisesti suojatut viinien nimitykset olivat suojattuja asetuksen N:o 479/2008 mukaisesti ”ilman eri toimenpiteitä”. Kyseisessä 51 artiklassa täsmennettiin lisäksi, että komissio kirjaa nämä nimitykset viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköiseen rekisteriin, joka on yleisölle avoin.

76 Kuten asetuksen N:o 479/2008 johdanto-osan 36 perustelukappaleesta ilmenee, sen 51 artiklan 1 kohdassa säädetyn siirtymäjärjestelmän tarkoituksena oli jättää unionissa jo voimassa olevat alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät uuden tarkastelumenettelyn ulkopuolelle sekä rajoittaa näiden nimitysten ja merkintöjen peruuttamista oikeusvarmuuden vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 13.2.2014, Unkari v. komissio, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 57 kohta).

77 Sama automaattinen suoja oli taattu asetuksen N:o 1234/2007 118 s artiklan nojalla, jonka tarkoituksena on säilyttää oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä sellaisten viinien nimitysten suoja, jotka olivat jo ennen 1.8.2009 suojattuja kansallisen oikeuden nojalla ja täten unionin tasolla asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan nojalla (ks. vastaavasti tuomio 13.2.2014, Unkari v. komissio, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 56 ja 58 kohta).

78 Lainsäätäjä vahvisti tämän saman asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan mukaisen viinien suojattujen nimitysten automaattisen suojajärjestelmän uudelleen asetuksen N:o 1308/2013, jolla kumottiin asetus N:o 1234/2007 1.1.2014 alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen tiettyjen säännösten soveltamista, 107 artiklassa.

79 Nyt käsiteltävässä asiassa tästä seuraa, että kun otetaan huomioon asetuksissa N:o 479/2008, N:o 1234/2007 ja N:o 1308/2013 säädetyn suojajärjestelmän automaattinen luonne, suojatun alkuperänimityksen Salaparuta kaltaista nimitystä, joka on ilmoitettu ja julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa nimenomaisella viittauksella asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 ja 5 kohtaan, on pidettävä viinin kansallisella tasolla suojatun nimityksen laajentamisena eikä uuden rekisteröinnin tuloksena.

80 Tällaista tulkintaa tukee lisäksi viinien nimitysten suojaa sääntelevien sääntöjen kehitys, kuten komissio on huomautuksissaan todennut. Unionin lainsäädäntö, jossa säädetään viinialan maantieteellisten merkintöjen tunnustamis- ja suojajärjestelmästä, on annettu vaiheittain. Komissio korostaa perustellusti, että asetukseen N:o 1493/1999 sisältyi perussääntöjä, jotka eivät olleet yksityiskohtaisia ja joita ei ollut yhdenmukaistettu elintarvikealalla jo voimassa olevan maantieteellisten merkintöjen järjestelmän kanssa, koska nämä säännöt kuuluvat siirtymävaiheeseen jäsenvaltioiden myöntämän suojan ja unionin tasolla myönnetyn suojan välillä.

81 Lisäksi on todettava, että asetuksen N:o 479/2008 50 artiklassa ja asetusten N:o 1234/2007 ja N:o 1308/2013 kyseistä artiklaa vastaavissa säännöksissä säädetty viinien nimitykselle myönnetyn suojan peruuttaminen ei lähtökohtaisesti ollut mahdollista asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan mukaisesti suojattujen viinien nimitysten osalta.

82 Asetuksen N:o 479/2008 51 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan sekä asetusten N:o 1234/2007 ja N:o 1308/2013 vastaavien säännösten eli 118 s artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 107 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tällaista peruuttamismahdollisuutta ei nimittäin sovelleta tällaisiin nimityksiin.

83 Asetuksen N:o 479/2008 51 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa, samoin kuin asetusten N:o 1234/2007 ja N:o 1308/2013 vastaavissa säännöksissä, poikettiin kuitenkin tästä säännöstä siten, että komission aloitteesta voitiin 31.12.2014 saakka päättää peruuttaa asetuksen N:o 479/2008 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viinien suojattujen nimitysten suoja, jos ne eivät täyttäneet kyseisen asetuksen 34 artiklassa säädettyjä edellytyksiä. Unionin lainsäätäjä on siten rajoittanut asetuksessa N:o 479/2008 säädetyn siirtymäjärjestelmän piiriin kuuluvien suojattujen nimitysten peruuttamismahdollisuudet nimenomaisesti säädettyihin tilanteisiin.

84 Koska tällä siirtymäjärjestelmällä laajennetaan automaattisesti asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan nojalla suojattujen viinien nimitysten suojaa ja koska sillä säännellään lisäksi nimenomaisesti tilanteita, joissa kyseiset nimitykset peruutetaan, on katsottava, ettei asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohtaa, asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklaa eikä asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohtaa sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen ristiriitaan.

85 Asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohtaa, asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklaa ja asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohtaa sovelletaan nimittäin suojahakemuksiin, joihin sovelletaan asetuksella N:o 479/2008 käyttöön otettua uutta järjestelmää, sellaisena kuin se on esitetty tämän tuomion 73 kohdassa, eikä asetuksen N:o 1493/1999 järjestelmässä tunnustettuihin suojattuihin viinien nimityksiin. Kuten jo niiden artiklojen otsikosta, joihin nämä säännökset sisältyvät, eli ”Suojan epäämisperusteet” tai ”Suojan epäämisen lisäperusteet”, ilmenee, mainituissa säännöksissä säädetään ainoastaan tilanteesta, jossa uuden nimityksen rekisteröinti evätään sen ja aikaisemman yleisesti tunnetun tavaramerkin välisen ristiriidan vuoksi, eikä asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla jo rekisteröidyn nimityksen peruuttamisesta.

86 Lisäksi viimeksi mainitun asetuksen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisen alakohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseinen säännös koskee tilannetta, jossa viiniä tai rypäleen puristemehua varten yleisesti tunnettu tavaramerkki sisältää sanoja, jotka ovat samoja kuin nimitys, ja siinä säädetään kyseisen tavaramerkin ja kyseisen nimityksen rinnakkaiselosta tietyin

edellytyksin. Näin ollen unionin lainsäätäjä on väistämättä katsonut asetusta N:o 1493/1999 annettaessa, että tällainen nimitys voitiin rekisteröidä huolimatta aikaisemman yleisesti tunnetun tavaramerkin olemassaolosta.

87 Vaikka maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14.7.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 (EYVL 1992, L 208, s. 1), jota ei sovellettu viinituotteisiin, 14 artiklan 3 kohdassa säädettiin lisäksi, että alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää ei saa rekisteröidä, jos tavaramerkin maineen ja kuuluisuuden sekä sen ajan pituuden, jonka sitä on käytetty, perusteella rekisteröinti saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa, on todettava, että unionin lainsäätäjä on tietoisesti jättänyt toistamatta vastaavan säännöksen asetuksessa N:o 1493/1999.

88 Näin ollen kansallisella tasolla suojatun viinien nimityksen, jonka osalta suojaa on sittemmin automaattisesti laajennettu unionin tasolla, ja viinejä varten rekisteröityjen aikaisempien laajalti tunnettujen tavaramerkkien, jotka sisältävät sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen nimitys, välinen ristiriita on ratkaistava soveltamalla asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan säännöksiä, koska unionin lainsäätäjän tarkoituksena on ollut asettaa tällainen nimitys etusijalle mainittuihin tavaramerkkeihin nähden ja säätää samalla näiden molempien rinnakkaiseloa koskevasta järjestelmästä.

89 On vielä todettava, että tältä osin on katsottava merkityksettömäksi TRIPS-sopimuksen 22 artiklan, Pariisin yleissopimuksen 10 bis artiklan ja Madridin sopimuksen 3 a artiklan määräykset, joihin Duca di Salaparuta on vedonnut, jotka mainitaan ennakkoratkaisupyynnössä ja jotka koskevat asetuksella N:o 1493/1999 käyttöön otetun suojan väitettyä epätäydellisyyttä.

90 TRIPS-sopimuksen 22 artiklan 1 kohdan perusteella ”maantieteellisillä merkinnöillä” on katsottava tarkoitettavan merkintöjä, jotka osoittavat tavaran olevan peräisin tietyn WTO:n jäsenen alueelta tai tietyltä seudulta taikka paikkakunnalta tuolla alueella, ja tavaran tunnettu laatu, maine tai muu luonteenpiirre liittyy olennaisella tavalla sen maantieteelliseen alkuperään.

91 Unionin tuomioistuin on jo todennut, että kun otetaan huomioon kyseisen sopimuksen luonne ja rakenne, sen määräyksillä ei ole välitöntä oikeusvaikutusta. Näin ollen näillä määräyksillä ei myöskään luoda yksityisille oikeuksia, joihin nämä voisivat suoraan vedota tuomioistuimessa unionin oikeuden nojalla (tuomio 27.2.2024, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

92 Pariisin yleissopimuksen 10 bis artiklasta, jossa kielletään muun muassa kaikki sellaiset toimet, jotka voivat aiheuttaa sekaannusta kilpailijan tuotteiden kanssa, on todettava, että tässä artiklassa mainituilla säännöillä on katsottava olevan samat vaikutukset kuin TRIPS-sopimuksella. Tältä osin unionin tuomioistuin on jo todennut, että kyseisen yleissopimuksen tietyissä artikloissa vahvistetut säännöt on sisällytetty TRIPS-sopimukseen, jonka unioni on tehnyt (ks. vastaavasti tuomio 27.2.2024, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
TRIPS-sopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa määrätään erityisesti, että WTO:n jäsenten, joihin unioni kuuluu, on mukautettava lainsäädäntönsä Pariisin yleissopimuksen 1-12 ja 19 artiklan mukaiseksi TRIPS-sopimuksen II-IV osan osalta; nämä kattavat saman sopimuksen 9-62 artiklan.

93 Madridin sopimuksen 3 a artiklasta ilmenee, että maat, joihin kyseistä sopimusta sovelletaan, sitoutuvat kieltämään kaikkien sellaisten merkintöjen käytön, jotka ovat luonteeltaan mainontaa ja ovat omiaan johtamaan yleisöä harhaan tuotteiden alkuperän osalta. Koska kyseinen määräys

on olennaisilta osin verrattavissa TRIPS-sopimuksen 22 artiklaan, on katsottava, ettei myöskään sillä ole välitöntä oikeusvaikutusta, joten se ei voi luoda yksityisille oikeuksia, joihin ne voivat suoraan vedota tuomioistuimessa unionin oikeuden nojalla.

94 Nämä kansainvälisen oikeuden määräykset eivät missään tapauksessa voi horjuttaa päätelmää, joka koskee asetuksen N:o 1493/1999 liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn järjestelmän täydellisyyttä.

95 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että asetuksen N:o 479/2008 51 artiklaa, asetuksen N:o 1234/2007 118 s artiklaa ja asetuksen N:o 1308/2013 107 artiklaa on tulkittava siten, että asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohtaa, asetuksen N:o 1234/2007 118 k artiklaa ja asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta asetuksen N:o 1493/1999 54 artiklan mukaisesti suojatun viinien nimityksen ja viinejä varten rekisteröityjen aikaisempien yleisesti tunnettujen tavaramerkkien, jotka sisältävät sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen nimitys, väliseen ristiriitaan, vaan tällainen ristiriita on ratkaistava yksinomaan viimeksi mainitun asetuksen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisen alakohdan perusteella.

Oikeudenkäyntikulut

96 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä, asetusten (EY) N:o 1493/1999, (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 3/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2392/86 ja (EY) N:o 1493/1999 kumoamisesta 29.4.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 51 artiklaa, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus), sellaisena kuin se on muutettuna 25.5.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 491/2009, 118 s artiklaa ja maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 107 artiklaa

on tulkittava siten, että

asetuksen N:o 479/2008 43 artiklan 2 kohtaa, asetuksen N:o 1234/2007, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 491/2009, 118 k artiklaa ja asetuksen N:o 1308/2013 101 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 54 artiklan mukaisesti suojatun viinien nimityksen ja viinejä varten rekisteröityjen aikaisempien yleisesti tunnettujen tavaramerkkien, jotka sisältävät sanoja, jotka ovat samoja kuin kyseinen

nimitys, väliseen ristiriitaan, vaan tällainen ristiriita on ratkaistava yksinomaan viimeksi mainitun asetuksen liitteessä VII olevan F kohdan 2 kohdan toisen alakohdan perusteella.

Allekirjoitukset